

Sygn. akt I C 116/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 lutego 2022 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Janusz Supiński

Protokolant: Katarzyna Kucharska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20.01.2022 r.

sprawy z powództwa J. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w P.

przeciwko Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego Towarzystwu (...) w W. na rzecz powoda J. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w P. kwotę 2.000,00 (dwa tysiące) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 02.10.2019r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.617,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

III. Nakazuje pobrać od pozwanego Towarzystwu (...) w W. na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Giżycku) kwotę 1.215,21 zł tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo ze środków budżetowych.

Sygn. akt I C 116/20

UZASADNIENIE

Powód J. B. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) w P. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego Towarzystwa (...) z siedzibą w W. kwoty 2.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 2.10.2019 r. do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu podał, że w dniu 19.06.2018 r. doszło do zdarzenia ubezpieczeniowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki A., nr rej. (...), należący do poszkodowanego J. J. (1), sprawca wypadku miał zaś zawartą polisę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych ze stroną pozwaną. Pozwany w trakcie postępowania likwidacyjnego zakwalifikował przedmiotową szkodę jako częściową oraz przyznał i wypłacił na rzecz poszkodowanego odszkodowanie w łącznej kwocie 1.436,28 zł. Zdaniem powoda zaproponowana przez pozwanego kwota odszkodowania jest rażąco zaniżona, bowiem niezależny rzeczoznawca koszt naprawy pojazdu w celu przywrócenia go do stanu sprzed zdarzenia określił na kwotę 5.506,71 zł, a zatem na kwotę odbiegającą od ustalonej przez pozwanego ubezpieczyciela. Wskazał, że kwota dotychczas wypłacona poszkodowanemu nie odzwierciedla w pełni rzeczywistych kosztów przywrócenia pojazdu do stanu sprzed zdarzenia.

Pozwany **Towarzystwo (...) z siedzibą w W.** przyznał udzielenie pokrycia ubezpieczeniowego sprawcy szkody w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. Wskazał jednak, że powództwo winno podlegać oddaleniu, albowiem dotychczas wypłacona kwota wyczerpała w całości roszczenia powoda z tytułu odszkodowania. Podniósł przy tym, że poszkodowany przyczynił się do powstania szkody, albowiem nie skorzystał

z możliwości naprawy pojazdu w warsztacie współpracującym z pozwanym ubezpieczycielem (oferującym stosowne rabaty na części zamienne i materiały lakiernicze oraz rabat na robociznę).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 19.06.2018 r. doszło do zdarzenia komunikacyjnego, w którym uszkodzeniu uległ samochód marki A., nr rej. (...), należący do poszkodowanego J. J. (1). Sprawca kolizji posiadał umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawartą w pozwanym towarzystwie. W toku postępowania likwidacyjnego przeprowadzonego przez (...) S.A. na skutek dokonanego przez poszkodowanego zgłoszenia, ubezpieczyciel uznając swoją odpowiedzialność co do zasady decyzją z dnia 30.07.2018 r. zakwalifikował szkodę w pojeździe poszkodowanego jako częściową oraz przyznał i wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie w wysokości 1.436,28 zł.

/dowód: decyzja pozwanego z dnia 30.07.2018 r. – k. 18,

kalkulacja naprawy pojazdu – k. 15-17/

Umową cesji wierzytelności z dnia 31.07.2018 r. poszkodowany scedował na rzecz J. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w P. wierzytelność przysługującą mu z tytułu naprawienia szkody majątkowej, tj. odszkodowania z polisy oc sprawcy.

/dowód: umowa cesji z dnia 31.07.2018 r. – k. 12/

Powód, nie zgadzając się z wysokością wypłaconego odszkodowania, uznając przyznane odszkodowanie za zaniżone, zlecił niezależnemu rzeczoznawcy techniki motoryzacyjnej sporządzenie kalkulacji naprawy pojazdu poszkodowanego. Zgodnie ze sporządzoną kalkulacją koszt naprawy pojazdu w celu przywrócenia go do stanu sprzed zdarzenia wynosi 5.506,71 zł. Powód powołując się na ową kalkulację wezwał pozwanego do pełnej kompensacji szkody. Pozwany odmówił dalej idących roszczeń.

/dowód: opinia rzeczoznawcy – k. 21-25/

Koszt naprawy pojazdu poszkodowanego zgodnie z technologią producenta oraz z zastosowaniem nowych części zamiennych oryginalnych O i uwzględnieniu stawek za roboczogodzinę stosowanych na terenie rynku lokalnego wynosi 5.304,01 zł. Uszkodzone części pojazdu były przed zdarzeniem oryginalne. Pojazd poszkodowanego nie posiadał wcześniejszych uszkodzeń niezwiązanych z przedmiotową szkodą.

Wysokość kosztów naprawy pojazdu z uwzględnieniem rabatu na części zamienne oraz z zastosowaniem stawek za roboczogodzinę stosowaną przez (...) wynosi 4.475,97 zł. Przyjęte przez ubezpieczyciela w kosztorysie naprawy stawki za roboczogodzinę w wysokości 49 zł netto są całkowicie odbiegające od realiów rynkowych. Przy zastosowaniu dostępnych części zamiennych (...), P, (...) oraz z zastosowaniem stawek na poziomie 49 zł netto za roboczogodzinę oszacowana wysokość kosztów naprawy pojazdu wynosi 1.436,28 zł.

/dowód: opinia biegłego M. P. – k. 85-156,

opinia uzupełniająca biegłego M. P. – k. 18-191, 311-338/

Uszkodzony w zdarzeniu pojazd został naprawiony przez poszkodowanego w wybranym przez niego nieautoryzowanym warsztacie.

/dowód: zeznania świadka J. J. – k. 81/

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym w sprawie jest ustalony wyżej stan faktyczny w zakresie okoliczności zdarzenia oraz poniesionych w jego wyniku szkód w pojeździe, należącym do poszkodowanego J. J.. Bezspornym był także fakt obowiązującej

w dniu zdarzenia ochrony ubezpieczeniowej w ramach obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz przebieg postępowania likwidacyjnego, przeprowadzonego po dokonaniu przez powoda zgłoszeniu. W szczególności w tym kontekście bezsporną pozostała kwota 1.436,28 zł, wypłacona poszkodowanemu tytułem odszkodowania. Bezspornym było wreszcie sporządzenie prywatnej opinii przez rzeczoznawcę na zlecenie powoda. Powyższe wynika tak z niekwestionowanych przez strony dokumentów, jak i twierdzeń samych stron.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie okazała się być wysokość należnego powodowi odszkodowania. Twierdzenia bowiem stron w tym zakresie wzajemnie się wykluczały. O ile bowiem pozwany nie kwestionował zasady swej odpowiedzialności z tytułu zaistniałej szkody w pojeździe, o tyle nie zgodził się z wysokością odszkodowania, dochodzonego przez powoda ponad wypłaconą kwotę.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. W myśl natomiast dyspozycji art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody winno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo pociągałoby za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Przechodząc do zdiagnozowanej wyżej kwestii spornej, dotyczącej wysokości należnego odszkodowania z tytułu szkody w spornym pojeździe Sąd dostrzegł przede wszystkim treść opinii biegłego sądowego M. P., uznając, że stanowisko biegłego cechuje się wysokim poziomem profesjonalizmu i wiedzy oraz logiką. Sąd, w oparciu o wnioski wywiedzione przez biegłego sądowego dostrzegł, że koszt naprawy pojazdu poszkodowanego zgodnie z technologią producenta oraz z zastosowaniem nowych części zamiennych oryginalnych O i uwzględnieniu stawek za roboczogodzinę stosowanych na terenie rynku lokalnego (100 zł netto) wynosi 5.304,01 zł. Sąd przy tym nie uwzględnił wariantu kosztów naprawy pojazdu z uwzględnieniem rabatu na części zamienne oraz z zastosowaniem stawek za roboczogodzinę stosowaną przez (...) w wysokości 49 zł netto za roboczogodzinę, który to wariant zakłada naprawę pojazdu na kwotę 4.475,97 zł. Nadto Sąd nie uwzględnił wariantu kosztów naprawy pojazdu przy zastosowaniu dostępnych części zamiennych (...), P, (...) oraz z zastosowaniem stawek na poziomie 49 zł netto za roboczogodzinę, który to koszt naprawy oszacowany został na kwotę 1.436,28 zł. Przede wszystkim w oparciu o sporządzoną w sprawie opinię biegłego sądowego stwierdzić należało, że przyjęte przez ubezpieczyciela w kosztorysie naprawy stawki za roboczogodzinę w wysokości 49 zł netto są całkowicie odbiegające od realiów rynkowych, a zatem ich uwzględnienie może nie odzwierciedlać realnych kosztów przeprowadzenia naprawy pojazdu zgodnie z zaleceniami technologicznymi, a jedynie zagwarantować niepełnowartościowe usprawnienie pojazdu. Tym samym już samo przyjęcie w toku likwidacji szkody tejże stawki za roboczogodzinę dla prac blacharsko-mechanicznych wyklucza uwzględnienie tego wariantu kosztów naprawy pojazdu poszkodowanego. Oprócz tego bezspornie z opinii biegłego sądowego wynika, że uszkodzone części pojazdu były przed zdarzeniem oryginalne, zaś pojazd poszkodowanego nie posiadał wcześniejszych uszkodzeń niezwiązanych z przedmiotową szkodą. Biegły dodał w tym kontekście, że części alternatywne mogą być zastosowane tylko w sytuacjach, w których stwierdzono zamontowanie części nieoryginalnych. Tym samym naprawa pojazdu w oparciu o części zamienne byłaby nieuzasadniona, bowiem albo nie przywróciłaby pojazdu do stanu sprzed szkody, albo prowadziłaby do pogorszenia jego właściwości użytkowych, a wartość rynkowa uległaby przez to zmniejszeniu. Świadczy o tym niezbieżność fakt, że różnica pomiędzy wariantem kosztów naprawy pojazdu na kwotę 5.304,01 zł, a wariantem kosztów naprawy na kwotę 1.436,28 zł wynosząca 3.867,73 zł stanowi możliwą kwotę, o którą obniży się wartość rynkowa pojazdu przy zastosowaniu części innych niż z logo producenta pojazdu, a także stawek w wysokości 49 zł netto za roboczogodzinę. To samo dotyczy ustalenia kosztów naprawy z uwzględnieniem reflektora w jakości (...), które zostały wyliczone na kwotę 4.962,63 zł. Biegły sądowy bowiem wskazał, że i w takim wypadku również nastąpi obniżenie wartości rynkowej pojazdu. To wszystko z kolei całkowicie zaprzecza wyrażonej w art. 361 § 2 k.c. zasadzie pełnej kompensacji szkody. Wreszcie zaakcentować należy, że pozwany nie wykazał (a nawet nie próbował wykazywać), by zaoferowano poszkodowanemu naprawę w warsztacie współpracującym z (...) S.A., ani także tego, że poszkodowanemu zostały zaoferowane jakiegokolwiek

rabaty. Wymaga podkreślenia, że poszkodowanemu przysługuje wybór odpowiedniego warsztatu naprawczego, któremu powierzy on dokonanie naprawy uszkodzonego pojazdu. Poszkodowany ma również prawo naprawić pojazd samodzielnie w oparciu o zakupione przez siebie części. W interesie poszkodowanego leży przede wszystkim naprawa umożliwiająca przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody, a niezbędnymi kosztami naprawy są koszty umożliwiające to przywrócenie. Dostrzec również należy, że przypisanie poszkodowanym naruszenia obowiązku współpracy z ubezpieczycielem jest możliwe jedynie wtedy, gdy świadomie lub przez niedbalstwo skorzystali oni z usług droższych. Zarzut uchybienia obowiązkowi z art. 354 § 2 k.c. mógłby zatem wchodzić w grę tylko w razie wykazania świadomości i niedbalstwa poszkodowanych przy skorzystaniu z podmiotu stosującego stawki wygórowane (i to łącznie). Niewątpliwie w realiach niniejszej sprawy działań poszkodowanego, który naprawił pojazd w nieautoryzowanym serwisie – nie należy ocenić negatywnie, jako zwiększenie rozmiaru szkody.

Marginalnie wskazać należy, że obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany naprawił pojazd i czy w ogóle zamierza go naprawić (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 sierpnia 2003 roku, IV CKN 387/01, LEX nr 141410, uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2001 roku, III CZP 68/01, OSPiKA 2002/7-8/103, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 1988 roku, I CR 151/88, LEX nr 8894).

W efekcie powyższych rozważań, uwzględniając powyższe, a przy tym koszt naprawy pojazdu na kwotę 5.304,01 i wypłaconą kwotę odszkodowania, tj. 1.436,28 zł i żądanie częściowe pozwu, którym to żądaniem Sąd był związany – Sąd orzekł jak w pkt I sentencji. O odsetkach Sąd orzekł po myśli art. 481 k.c. w zw. z art. 14 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. 2021, 854), uwzględniając przy tym żądanie pozwu, a także upływ 7 dni od dnia wezwania pozwanego do zapłaty brakującej części odszkodowania.

Orzeczenie o kosztach procesu Sąd oparł o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, tj. o treść art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych i celowych kosztów procesu poniesionych przez powoda należało zaliczyć opłatę sądową od pozwu w kwocie 200,00 zł, koszty zastępstwa procesowego profesjonalnego pełnomocnika 900 zł, poniesioną opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, a także kwotę 1500,00 zł tytułem wydatków związanych ze sporządzoną w sprawie opinią biegłego sądowego. Mając powyższe na względzie orzeczono jak w pkt II sentencji przy uwzględnieniu treści art. 98 § 1¹ k.p.c.

W przedmiocie wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa orzeczono jak w pkt III na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1398) w zw. z art. 98 k.p.c. Na owe koszty składała się kwota 1.215,21 zł.